

[Gammelgaard]

vore udenlandske konkurrenters, og dermed vil vor internationale konkurrenceevne blive væsentligt forbedret. Det betyder ikke alene, at vi kan vinde markedsandele på de udenlandske markeder, men virksomhederne vil også stå stærkere på hjemmemarkedet. Indkomstpolitikken virker derfor på to fronter: dels øges eksporten, dels mindskes importen, hvilket tilsammen vil forbedre betalingsbalancen markant. Samtidig vil statsfinanserne blive forbedret.

Vi har også i dag hørt den socialdemokratiske ordfører beskyjde helhedsløsningen for at være ensidig og udelukkende vendt mod lønmodtagerne. Det er en påstand uden indhold. Den indkomstpolitik, vi foreslår, sikrer reallønnen i langt, langt højere grad end det, socialdemokratiet kommer med. Har man dog ikke lært af erfaringerne?

Hvis vi ser på udviklingen i pengelønnen fra 1970 til 1984, konstaterer vi, at den er steget med 330 pct., men hvad har lønmodtagerne fået ud af denne vældige lønfremgang? Ikke noget som helst. Hele denne vældige lønstigning er blevet ædt op af stigende priser samt af skatter og afgifter.

Ser man på de officielle tal for reallønnen, er der ingen tvivl om, at reallønnen er faldet gennem de sidste 6-7 år, men dette fald skyldes ikke regeringens indkomstpolitik, som har skabt 62.000 nye arbejdspladser sidste år og samtidig dæmpet prisstigningerne og sænket renteniveauet.

Det største reallønsfald oplevede lønmodtagerne i den socialdemokratiske regeringsperiode. Således oplevede LO-arbejderne et reallønsfald i 1979-80 på 4,8 pct. og i 1980-81 på 4,3 pct., hvilket er langt mere end det, man har oplevet under firkløverregeringen.

Hr. Svend Auken bør derfor rette skytset indad og erkende, at store pengelønsstigninger blot fører til øget inflation og udhuling af købekraften, hverken til gavn for den enkelte lønmodtager eller for landets økonomi.

Ud over indkomstpolitikken indeholder helhedsløsningen andre elementer. Den er netop en helhed. Ser man på det samlede resultat af forslagene, viser der sig en socialt afbalanceret politik. Den tvungne opsparing omfatter eksempelvis udelukkende højere indkomstgrupper, og ud over den tvungne opsparing indeholder helhedsløsningen begrænsning af erhvervenes avancer samt stop

for stigning i honorarer m.v. for liberale erhverv.

Der er intet ansvarligt realistisk alternativ til den politik, den nuværende regering fører på det økonomiske område. Der er en holdning i den politik, regeringen fører, nemlig at forsvare Danmark udadtil, at forsvare den danske økonomi.

Allerede perspektivplanredegørelserne understregede behovet for en modoffensiv over for de angreb, dansk økonomi og dansk samfundsstruktur har været ude for. Regeringen er i færd med at slå disse angreb tilbage. Det er simpelt hen nødvendigt at gøre denne indsats, hvis der i det lange løb skal skabes plads for den enkelte borgers og den enkelte families udfoldelse. Restriktioner, gæld og inflation gør det umuligt for den enkelte at udfolde sig frit og tage det størst mulige ansvar for sin egen tilværelse.

Der er et godt stykke vej igen, før regeringen har fuldført den genopretning af økonomien, der er så hårdt brug for. Vi skal langt væk fra de økonomiske vanskeligheder, som blev skabt af den tidligere regering. Nu skabes forudsætningen for den langsigtede omstilling af det danske samfund, hvor vi lægger vægt på udviklingen i de private virksomheder, den positive udvikling, som lønmodtagere og selvstændige bidrager til.

Den politik, vi fører, og som her fortsættes, er nødvendig for bevarelsen af det danske velfærdssamfund. En kendsgerning er det, at man kun kan skabe varige nye arbejdspladser til de arbejdsløse, sikre de socialt svagt stillede et fortsat veludbygget socialt ydelses- og servicesystem og give pensionisterne pensioner, der ikke udhules i årene fremover, ved at der føres en gennemgribende og stabil genopretnings- og omstillingspolitik. Danmark skal fortsat ligge i spidsen med hensyn til det ydelsesniveau og den service, det offentlige tilbyder borgerne. Hvis den tidligere tilbagegangslinje ikke var blevet brudt og opsvinget ikke havde kunnet fastholdes, så ville den økonomiske situation være blevet så alvorlig, at der måtte gribes til midler, som ville forhindre, at Danmark fortsat var et land med en meget høj social standard.

Vi kan fastslå, at Danmarks økonomi er bedre, end den har været i mange, mange år. Det kan uden tvivl også fastslås, at dette skyldes regeringens økonomiske politik, ind-